

Lublin, dnia 17 maja 2011 r.

POSTANOWIENIE
o umorzeniu śledztwa

Iwona Drzała - prokurator Prokuratury Rejonowej Lublin Południe w Lublinie
w sprawie:

I. dokonanego w okresie od 11 lutego 1986 roku do dnia 26 marca 1999 r. w Warszawie, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru doprowadzenia Grzegorza Koperskiego przez Międzyresortowy Pracowniczy Zespół Budowy Domów Jednorodzinnych i Wielorodzinnych z siedzibą w Wesolej – Starej Miłosnej do niekorzystnego rozporządzenia mieniem łącznej wartości 73 374 99 zł za pomocą wprowadzenia pokrzywdzonego w błąd, co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania wybudowania lokalu mieszkalnego

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

II. dokonanego w okresie od dnia 23 stycznia 1992 r. do dnia 24 września 2008r daty bliżej nieustalonej; w miejscu nieustalonym podrobienia, datowanego na dzień 23 stycznia 1992 r. pisma Kierownika Działu Członkowskiego Międzyresortowego Pracowniczego Zespołu Budowy Domów Jednorodzinnych i Wielorodzinnych z siedzibą w Wesolej – Starej Miłosnej **tj. o czyn z art. 270 § 1 kk**

III. dokonanego w okresie od dnia 3 stycznia 2005r do dnia 24 września 2008r w Siedlcach i Lublinie użycia jako autentycznego podrobionego pisma Kierownika Działu Członkowskiego Międzyresortowego Pracowniczego Zespołu Budowy Domów Jednorodzinnych i Wielorodzinnych z siedzibą w Wesolej – Starej Miłosnej, datowanego na dzień 23 stycznia 1992 r. tj. o czyn z art. 270 § 1 kk

Za zgodność z oryginałem świadczy
MŁODSZY REFERENT
Prokuratury Rejonowej
Lublin-Południe w Lublinie
Ilona Szymańska

IV. dokonanego w dniu 28 stycznia 2005 r. w Siedlcach złożenia fałszywych zeznań w toku prowadzonego przed Sądem Okręgowym w Siedlcach I Wydział Cywilny postępowania sądowego o sygn. I C 282/02, przez przedstawiciela Zespołu Budowy Domów Jednorodzinnych i Wielorodzinnych, uprzedzonego o odpowiedzialności karnej za zeznanie nieprawdy lub zatajenie prawdy

tj. o czyn z art. 233 § 1 kk

- na podstawie art. 17 § 1 pkt. 2 kpk oraz art. 17 § 1 pkt 7 kpk

p o s t a n o w i ł a :

umorzyć śledztwo w sprawie:

I. dokonanego w okresie od 11 lutego 1986 roku do dnia 26 marca 1999 r. w Warszawie, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru doprowadzenia Grzegorza Koperskiego przez Międzyresortowy Pracowniczy Zespół Budowy Domów Jednorodzinnych i Wielorodzinnych z siedzibą w Wesolej – Starej Miłosnej do niekorzystnego rozporządzenia mieniem łącznej wartości 73 374 99 zł za pomocą wprowadzenia pokrzywdzonego w błąd, co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania wybudowania lokalu mieszkalnego

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

- wobec braku znamion czynu zabronionego - na podstawie art. 17 § 1 pkt. 2 kpk

II. dokonanego w okresie od dnia 23 stycznia 1992 r. do dnia 24 września 2008r daty bliżej nieustalonej, w miejscu nieustalonym podrobienia, datowanego na dzień 23 stycznia 1992 r. pisma Kierownika Działu Członkowskiego Międzyresortowego Pracowniczego Zespołu Budowy Domów Jednorodzinnych i Wielorodzinnych z siedzibą w Wesolej – Starej Miłosnej **tj. o czyn z art. 270 § 1 kk**

- wobec tego, iż postępowanie karne, co do tego samego czynu zostało prawomocnie zakończone – na podstawie art. 17 § 1 pkt. 7 kpk

Za zgodność z oryginałem świadczy
MŁODSZY REFERENT
Prokuratury Rejonowej
Lublin-Południe w Lublinie

Ilona Szymańska

III. dokonanego w okresie od dnia 3 stycznia 2005r do dnia 24 września 2008r w Siedlcach i Lublinie użycia jako autentycznego podrobionego pisma Kierownika Działu Członkowskiego Międzyresortowy Pracowniczy Zespołu Budowy Domów Jednorodzinnych i Wielorodzinnych z siedzibą w Wesolej - Starej Miłosnej, datowanego na dzień 23 stycznia 1992 r. t.j. o czyn z art. 270 § 1 kk

- wobec - *wobec braku znamion czynu zabronionego - na podstawie art. 17 § 1 pkt. 2 kpk*

IV. dokonanego w dniu 28 stycznia 2005 r. w Siedlcach złożenia fałszywych zeznań w toku prowadzonego przed Sądem Okręgowym w Siedlcach I Wydział Cywilny postępowania sądowego o sygn. I C 282/02, przez przedstawiciela Zrzeszenia Właścicieli Mieszkań i Domów Jednorodzinnych z siedzibą w Starej Miłosnej uprzedzonego o odpowiedzialności karnej za zeznanie nieprawdy lub zatajenie prawdy

tj. o czyn z art. 233 § 1 kk

- *wobec braku znamion czynu zabronionego - na podstawie art. 17 § 1 pkt. 2 kpk*

UZASADNIENIE

Prokuratura Rejonowa Lublin - Południe w Lublinie za numerem 4 Ds. 3099/10/S prowadziła śledztwo w sprawie oszustwa dokonanego na szkodę Grzegorza Koperskiego, a także podrobienia dokumentu i posłużenia się podrobionym dokumentem, a także złożenia fałszywych zeznań przed sądem tj. o przestępstwa z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 § 1 kk, art. 270 § 1 kk oraz art. 233 § 1 kk.

W wyniku przeprowadzonego w niniejszej sprawie postępowania przygotowawczego, w toku którego dokonano szeregu czynności procesowych, mających wyjaśnić okoliczności zdarzenia i w oparciu o zebrany materiał dowodowy w postaci w szczególności zeznań pokrzywdzonego Grzegorza Koperskiego, a także akt sprawy I C 624/07, oraz akt postępowania o sygn. 3 Ds.

Za zgodność z oryginałem świadczy
MŁODSZY REFERENT
Prokuratury Rejonowej
Lublin-Południe w Lublinie

Ilona Szymańska

671/08,3Ds.1209/09, 1 Ds. 2282/10/d i teczki Grzegorza Koperskiego WXZS/029 ustalono następujący stan faktyczny.

Na mocy umowy z dnia 1 marca 1984r utworzony został Międzyresortowy Pracowniczy Zespół Budowy Domów Jednorodzinnych i Wielorodzinnych będący spółką cywilną. Jego zadaniem było wybudowania domów jednorodzinnych i wielorodzinnych oraz przeniesienia ich własności na rzecz członków Zespołu.

Z uwagi na to, że MPZBDJ i W nie posiadał osobowości prawnej i nie mógł nabywać nieruchomości, aktem notarialnym z dnia 6 maja 1985 r. został zawiązany Międzyresortowy Pracowniczy Zespół Budowy Domów Jednorodzinnych i Wielorodzinnych spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.

W dniu 11 lutego 1986 r. Grzegorz Koperski i Międzyresortowy Pracowniczy Zespół Budowy Domów Jednorodzinnych i Wielorodzinnych z siedzibą w Wesołej – Starej Miłosnej, reprezentowany przez zarząd w osobach Wiesławy Świetlicznej i Wojciecha Długoborskiego zawarli porozumienie wstępne w sprawie wybudowania lokalu mieszkalnego, które zostało zarejestrowane pod numerem Z5/29.

Następnie w dniu 3 grudnia 1986 r. Grzegorz Koperski zawarł z Międzyresortowym Pracowniczym Zespołem Budowy Domów Jednorodzinnych i Wielorodzinnych reprezentowanym przez Mieczysławę Wójciką i Ewę Pijanowską umowę nr 25/29/86. Na jej mocy złożył Zespołowi zamówienie na wybudowanie lokalu mieszkalnego tym M – 4 o powierzchni 65 m². W umowie znalazło się potwierdzenie wylosowania przez Grzegorza Koperskiego lokalu typu B-1, w bloku nr 18, w pierwszej klatce, na parterze budynku. Umowa zawierała również postanowienie, że wszelkie jej zmiany i uzupełnienia powinny być dokonywane w formie pisemnej.

Grzegorz Koperski w latach 1987-1990 na poczet kosztów budowy lokalu uiścił łącznie kwotę 73 337 499 zł. na konto Zespołu nr: NBP 1599-78647-136B. Zespół Budowy Domów Jednorodzinnych i Wielorodzinnych spółka z o.o. w Warszawie od 8 grudnia 1990 r. dysponował rachunkiem w banku PKO BP IX Oddział w Warszawie nr: 312770-136. Dysponował również środkami z rachunku bankowego Zespołu (nr: 1599-78647-136).

Za zgodność z oryginałem świadczy
MŁODSZY REFERENT
Prokuratury Rejonowej
Lublin-Południe w Lublinie
Ilona Szymańska

Decyzją z dnia 2 października 1990 r. Minister Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa uchylił decyzję z 11 stycznia 1985 r. o ustaleniu miejsca i warunków realizacji inwestycji budowlanej oraz decyzję z dnia 28 stycznia 1987 r. o zatwierdzeniu planu realizacyjnego I etapu osiedla budownictwa mieszkaniowego Stara Miłosna w Wesołej koło Warszawy.

Z dokumentu z dnia 23 stycznia 1992 r., który znajduje się w teczce Grzegorza Koperskiego WXZ 5/029 oraz z ogłoszenia w Gazecie Stołecznej wynika, iż w 1990 r. uchylone zostały miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego dotyczące terenów objętych inwestycją. W latach 1990 – 1994 nie było miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zaś w nowym planie teren, gdzie miał powstać budynek, w którym miało być zlokalizowane mieszkanie dla powoda nie został już przeznaczony na realizację budownictwa wielorodzinnego tylko jednorodzinnego.

W latach 1988-1999 pomiędzy Grzegorzem Koperskim, a Zespołem prowadzona była pisemna korespondencja odnośnie płatności poszczególnych rat wkładu, a także zmiany lokalizacji mieszkania.

W piśmie z dnia 22 grudnia 1998 r. Zespół przedstawił Grzegorzowi Koperskiemu propozycję budowy lokalu mieszkalnego w dwóch lokalizacjach do wyboru. W odpowiedzi na tę ofertę Grzegorz Koperski w dniu 26 marca 1999 r. złożył do Zespołu pismo informujące, iż nie decyduje się na podjęcie budowy lokalu mieszkalnego z uwagi na fakt, iż jego dotychczasowe wpłaty zostały uwzględnione jedynie w znikomym stopniu – stanowić miały mniej niż 5 procent wartości nowego przedsięwzięcia.

W dniu 2 października 2000 r. do rejestru stowarzyszeń zostało wpisane stowarzyszenie pod nazwą Zrzeszenie Właścicieli Mieszkań i Domów Wielorodzinnych w Starej Miłosnej. W dniu 13 kwietnia 2002 r. między Zespołem a Zrzeszeniem zostało zawarte porozumienie, na mocy którego Zrzeszenie Właścicieli Mieszkań i Domów Jednorodzinnych m.in. przejęło obowiązek zwrotu wkładów pieniężnych członkom Zespołu, a także prawa i obowiązki Zespołu wynikające z powierzenia Międzyresortowemu Pracownicemu Zespołowi Budowy Domów Jednorodzinnych i Wielorodzinnych spółka z o.o. środków pieniężnych na

Za zgodność z oryginałem świadczy
MŁODSZY REFERENT
Prokuratury Rejonowej
Lublin-Południe w Lublinie
Ilona Szymańska

realizację celów określonych w § 3 umowy spółki działającej na zlecenie i za fundusze członków Zespołu.

W tym samym dniu został rozwiązany Zespół.

Do chwili obecnej zobowiązanie polegające na wybudowaniu lokalu mieszkalnego dla Grzegorza Koperskiego nie zostało wykonane. Nie zostały też zwrócone pokrzywdzonemu dokonane przez niego wpłaty.

W dniu 3 kwietnia 2002 r. Grzegorz Koperski wytoczył przed Sądem Okręgowym w Siedlcach powództwo przeciwko Zespołowi Budowy Domów Jednorodzinnych i Wielorodzinnych sp. z o.o.. W toku postępowania cywilnego prowadzonego pod sygn. akt I C 282/02 domagał się on zapłaty 140.904,40 zł wraz z ustawowymi odsetkami. Kwoty powyższej żądał jako odszkodowania za niewykonanie zobowiązania polegającego na wybudowaniu lokalu mieszkalnego. W dniu 3 stycznia 2005r do akt sprawy dołączona została na żądanie Sądu przez Zrzeszenie Właścicieli mieszkań i domów jednorodzinnych w Starej Miłosnej teczka osobowa Grzegorza Koperskiego dotycząca jego członkostwa w Międzyresortowym Pracowniczym Zespole Budowy Domów Jednorodzinnych i Wielorodzinnych.

Wyrokiem z dnia 17 listopada 2006 r. (sygn. akt I C 282/02) Sąd Okręgowy w Siedlcach I Wydział Cywilny zasądził od Międzyresortowego Pracowniczego Zespołu Budowy Domów Jednorodzinnych i Wielorodzinnych Sp. z o.o. w Wesolej na rzecz Grzegorza Koperskiego kwotę 139 924, 80 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 17 listopada 2006 r., zaś w pozostałej części powództwo oddalił i zasądził od Międzyresortowego Pracowniczego Zespołu udowy Domów Jednorodzinnych i Wielorodzinnych Sp. z o.o. w Wesolej na rzecz Grzegorza Koperskiego 1 729, 10 zł tytułem uiszczonego wpisu sądowego oraz 3 647, 56 zł tytułem wydatków.

Na skutek apelacji wniesionych od powyższego wyroku przez powoda i pozwanego Sąd Apelacyjny w Lublinie I Wydział Cywilny (sygn. akt ACa 109/07, I Acz 121/07) w dniu 30 maja 2007 r. uchylił zaskarżony wyrok w części uwzględniającej powództwo oraz orzekającej o kosztach sądowych i kosztach procesu, a także w części oddalającej żądanie zasądzenia ustawowych odsetek od dnia wniesienia pozwu tj. od dnia 3 kwietnia 2002 r. i w tym zakresie przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu w Siedlcach do ponownego rozpoznania.

Za zgodność z oryginałem świadczy
MŁODSZY REFERENT
Prokuratury Rejonowej
Lublin-Południe w Lublinie

Ilona Szymańska

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy przed Sądem Okręgowym w Siedlcach I Wydział Cywilny /sygn. akt I C 624/07/ Grzegorz Koperski rozszerzył powództwo do kwoty 340 340 zł z odsetkami od dnia orzekania. Wyrokiem z dnia 4 czerwca 2008 r. Sąd oddalił powództwo i zasądził od Grzegorza Koperskiego na rzecz Zespołu Budowy Domów Jednorodzinnych i Wielorodzinnych spółka z ograniczoną odpowiedzialnością kwotę 9900 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, odstępując jednocześnie od obciążania Grzegorza Koperskiego nieuiszczonymi kosztami sądowymi.

Od wyroku sądu I instancji apelację wywiódł powód, zaś pozwany złożył zażalenie na postanowienie o kosztach procesu zawarte w wyroku.

W dniu 24 września 2008 r. Sąd Apelacyjny w Lublinie I Wydział Cywilny /sygn. Akt. I Aca434/08, I ACz 582/08/ uchylił zaskarżony wyrok w pkt I w części oddalającej powództwo ponad żadaną kwotę 139 924, 80 zł i w tym zakresie pozew odrzucił. Ponadto zmienił pkt II wyroku w ten sposób, że zasądzone od powoda na rzecz pozwanego koszty procesu w kwocie 9900 złotych podwyższył do kwoty 13 297 złotych. Oddalił apelację w pozostałym zakresie i zażalenie w pozostałej części, a od powoda Grzegorza Koperskiego na rzecz pozwanego Zespołu Budowy Domów Jednorodzinnych i Wielorodzinnych spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie – Wesola zasądził kwotę 5 435 zł tytułem kosztów procesu za II instancję. W uzasadnieniu orzeczenia Sąd powoływał się na pismo Kierownika Działu Członkowskiego Międzyresortowego Pracowniczego Zespołu Budowy Domów Jednorodzinnych i Wielorodzinnych z siedzibą w Wesolej – Starej Miłosnej z dnia 23 stycznia 1992 r, znajdujące się w teczce Grzegorza Koperskiego WXZ 5/029, a informujące o tym, iż uchylone zostały miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego dotyczące terenów objętych inwestycją.

Przesłuchany w charakterze świadka Grzegorz Koperski zeznał, iż podpisał porozumienie wstępne z Międzyresortowym Pracowniczym Zespołem Budowy Domów Jednorodzinnych i Wielorodzinnych. Przedmiotem porozumienia było wybudowanie mieszkania w budynku wielorodzinnym o powierzchni 69, 7 m² w Starej Miłosnej pod Warszawą. Wyboru mieszkania dokonał na podstawie katalogu. Do zakupu mieszkania zostało

Za zgodność z oryginałem świadczy
MŁODSZY REFERENT
Prokuratury Rejonowej
Lublin-Południe w Lublinie

Ilona Szymańska

zakwalifikowanych w dodatkowym naborze około 500 osób, z grona około 3500 osób. Warunkiem zakwalifikowania były wpłaty pierwszych rat, w sumie 430 000 starych złotych. Wskazał, iż 3 grudnia 1986 r. podpisał umowę na wybudowanie mieszkania, w której to umowie określony był całkowity koszt wybudowania lokalu. W kolejnych latach zgodnie z harmonogramem spłacał raty. W 1989 r. dokonał spłaty wszystkich rat w wymaganej wysokości. W roku 1989 przeprowadzane były losowania mieszkań. Na skutek tej procedury Grzegorz Koperski wylosował mieszkanie na parterze w budynku nr 218. Podał, iż w 1990 r. otrzymał pisemną propozycję, aby uiścić jeszcze dwie raty i wówczas zostanie mu przyznana inna niż wylosowana lokalizacja, a inwestycja ta będzie realizowana w pierwszej kolejności. W związku z tym dokonał wpłaty dwóch rat, w wysokości 2 mln starych złotych każda z nich. W tym czasie na terenie, na którym miał być wybudowany budynek mieszkalny, w którym znajdować miało się jego mieszkanie nie były wykonywane jeszcze żadne prace.

Pokrzywdzony podkreślił, iż jedynym dokumentem, który otrzymał w 1992 r. od Międzyresortowego Pracowniczego Zespołu Budowy Domów Jednorodzinnych i Wielorodzinnych było pismo podpisane przez ówczesnego Prezesa, zawiadamiające o konieczności wpłaty kolejnych rat na potrzeby inwestycji z załączonym wyliczeniem dotychczasowych, zwaloryzowanych wpłat. Wysokość kosztów, które należało uiścić była siedmiokrotnie wyższa niż wpłaty dotychczas dokonane. W związku z tym Grzegorz Koperski nie zdecydował się na wpłatę kolejnych środków pieniężnych. W 1994 r. wszyscy oczekujący na mieszkania otrzymali propozycje zamiany swoich wpłat na mieszkanie, na udziały w spółce z o.o., o identycznej nazwie jak firma, na której konto wpłacane były pieniądze. Nie zdecydował się jednak na skorzystanie z tej propozycji.

Grzegorz Koperski stwierdził również, że w kolejnych latach otrzymywał propozycje realizacji budowy mieszkania w innych lokalizacjach.

W dniu 16 maja 1995r został poinformowany o przeniesieniu do budynku nr 122.

W dniu 22 grudnia 1998 r. otrzymał pismo z działu członkowskiego, informujące, iż w wyniku korekty planów budowy budynków wielorodzinnych powstaje jeden duży kompleks mieszkaniowy o nazwie Centrum Pogodna przy ul. Pogodnej i może on przystąpić do tej inwestycji. W marcu 1999 skierował do

Za zgodność z oryginałem świadczy
MŁODSZY REFERENT
Prokuratury Rejonowej
Lublin-Południe w Lublinie
Ilona Szymoniska

Zespołu pismo, w którym wskazał, iż nie akceptuje proponowanych warunków finansowych. Powodem jego decyzji było znikome uwzględnienie dotychczasowych wpłat, które miały stanowić mniej niż 5 procent wartości nowego przedsięwzięcia. Następnie, ponieważ widział realny postęp w pracach na budowie Centrum Pogodna, jeszcze w 1999 r. zdecydował się na przyjęcie propozycji realizacji budowy mieszkania w innej lokalizacji. Środki finansowe na ten cel miał uzyskać w oparciu o kredyt bankowy w banku PBK. Od dyrektora do spraw kredytów tego banku uzyskał zapewnienie, że dotychczasowe wpłaty potwierdzone przez Zespół zostaną uwzględnione w planie kredytowym. W dniu 12 października 1999 r. w dziale członkowskim Międzyresortowego Pracowniczego Zespołu Budowy Domów Jednorodzinnych i Wielorodzinnych złożył formularze bankowe. Mimo to nie otrzymał od Zespołu dokumentów potwierdzających tzw. wkład własny i z tego względu nie zaciągnął kredytu.

Budowa Centrum Pogodna została zakończona w 2000 r. Mimo tego nie otrzymał on mieszkania.

W związku z powyższym skierował do Sądu pozew o zwrot zwaloryzowanych wpłat. Wyrokiem z dnia 17 listopada 2006 r. Sąd Okręgowy w Siedlcach I Wydział Cywilny zasądził na jego rzecz zwrot wniesionych wpłat w wysokości 140.904 zł oraz kosztów procesowych. Kwota ta została wyliczona w oparciu o opinię biegłego. Na skutek apelacji wniesionej przez pozwanego wyrok Sądu I instancji uchylono i sprawę skierowano do ponownego rozpoznania. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy rozszerzył on żądanie pozwu do kwoty 340.340 zł.

Grzegorz Koperski zeznał ponadto, że na rozprawie w dniu 27 maja 2008 r. pozwana spółka wykazywała, iż już w 1992 r. był on informowany, o niemożności zrealizowania umowy budowy mieszkania z uwagi na to, że Minister cofnął decyzje z 1990 r. Dowodem w tej kwestii było pismo ze stycznia 1992 r., w którym miał zostać poinformowany, iż jego mieszkanie nie powstanie, z uwagi na tzw. następczą niemożność świadczenia. Jednakże podkreślił, iż do czasu rozprawy nie otrzymał i nie znał treści pisma, na które powoływała się strona pozwana. W tym okresie tj. 7 kwietnia 1992 r. otrzymał jedynie dokument, w którym wyliczono kolejne wpłaty i zwaloryzowano jego wkład. Kiedy w czasie rozprawy chciał zapoznać się z tym pismem, Sąd zarządził przerwę na przejrzenie akt. Jednakże dokumentu tego nie

odnaleziono
za zgodność z oryginałem świadczy
MŁODSZY REFERENT
Prokuratury Rejonowej
Lublin-Południe w Lublinie

Ilona Szymańska 9

w aktach sprawy. Dokumentu nie szukano w teczce osobowej nadesłanej w 2004 r. przez Zrzeszenie Właścicieli Mieszkań i Domów Jednorodzinnych w Starej Miłosnej. Pełnomocnicy pozwanej spółki nie wskazywali, iż dokument, na który się powołują znajduje się w teczce nadesłanej w 2004 r. do Sądu. Według pokrzywdzonego w uzasadnieniu niekorzystnego dla powoda wyroku, z dnia 4 czerwca 2008 r. Sąd Okręgowy powołał się na to pismo, ignorując dokument z dnia 7 kwietnia 1992 r., który według Grzegorza Koperskiego wyklucza logicznie interpretację następcej niemożności świadczenia. Miał również zostać zignorowany fakt, iż w 1999 r. wystąpił on o kredyt bankowy. Sąd Okręgowy, który ponownie rozpoznawał sprawę podtrzymał ustalenia z pierwszego wyroku, uznając jednocześnie, iż po stronie pozwanej zachodziła następca niemożność świadczenia, która została potwierdzona przez dokument z dnia 23 stycznia 1992 r.

Grzegorz Koperski stwierdził, że wyrok Sądu Okręgowego został zaskarżony przez jego pełnomocnika.

W apelacji podniesiono, iż strona powodowa nie miała możliwości zapoznania się z przedmiotowym dokumentem. Na rozprawie przed Sądem Apelacyjnym w Lublinie skład orzekający nie udzielił jemu jako powodowi informacji, co do pochodzenia dokumentu z dnia 23 stycznia 1992 r. i podtrzymał niekorzystny dla niego wyrok. W treści uzasadnienia orzeczenia Sąd II instancji powoływał się na treść pisma z dnia 23 stycznia 1992 r..

Pokrzywdzony stwierdził, że jego pełnomocnik wystąpiła z wnioskiem o przesłanie kopii dokumentu z akt sądowych. W dniu 19 listopada 2008 r. odebrał on kopie dwóch kart z akt sądowych. Były to karty nr 435, 436, na których znajdowały się kopie dokumentów, które w 2001 r. przekazał do kancelarii. Nie otrzymał natomiast dokumentu, o który wnioskował. W dniu 26 października 2009 r. przeglądając akta zakończonej sprawy cywilnej zauważył w nich kopię wniosku swojego pełnomocnika, z którego wynika, że wniosek dotyczył właśnie kart nr 435, 436. Ponadto Grzegorz Koperski wskazał, iż znajdujący się w jego teczce egzemplarz pisma z dnia 23 stycznia 1992 r. nie jest oryginałem, w przeciwieństwie do innych dokumentów, znajdujących się w teczce. Podkreślił, iż jego zdaniem dokument, który znajduje się w teczce osobowej na pewno nie ma 19 lat. Na brak autentyczności dokumentu wskazuje również jego treść. Według

nie zgodne z oryginałem świadczy
MŁODSZY REFERENT
Prokuratury Rejonowej
Lublin-Południe w Lublinie
Ilona Szymańska

pokrzywdzonego w 1992 r. minęło już dwa lata od momentu, gdy lokalizacja budowanego dla niego mieszkania została przeniesiona do bloku nr 122. Budynek 122 wybudowano, a lokalizację bloku 218 zmieniono na Centrum Pogodna. Ponadto przedmiotowe pismo adresowane jest do bloku nr 218 i brak jest w nim imiennego oznaczenia adresata. Nie ma również pisemnych dowodów, iż dokument ten został mu doręczony.

Poza tym według Grzegorza Koperskiego z treści pisma nie wynika, że mieszkania nie będą wybudowane, a jedynie ujawniona jest okoliczność, iż plany ulegają zmianie i będą realizowane inne projekty. Istnieniu tego pisma zaprzecza również treść dokumentu z dnia 7 kwietnia 1992 r., w którym wyliczone są kolejne wpłaty.

Pokrzywdzony stwierdził ponadto, że dowodem na to, iż na jego szkodę dokonano oszustwa jest fakt, że Międzyresortowy Pracowniczy Zespół Budowy Domów Jednorodzinnych i Wielorodzinnych był tworem wirtualnym, który nie mógł prowadzić działalności gospodarczej. Okoliczność ta znajduje potwierdzenie między innymi w tym, iż nie był on wpisany do rejestru działalności gospodarczej i KRS. Poza tym nie posiadał numeru Regon oraz NIP.

Według Grzegorza Koperskiego Sąd Okręgowy w Siedlcach oraz Sąd Apelacyjny w Lublinie zostały wprowadzone w błąd.

Wyrok Sądu Apelacyjnego opierał się na trzech elementach – następcej niemożności świadczenia, braku legitymacji biernej i przedawnieniu. Tymczasem w ocenie pokrzywdzonego nie zaistniała następca niemożność świadczenia, gdyż budynek nr 122 został wybudowany. Nie nastąpiło przedawnienie roszczeń, gdyż budynek został oddany do użytku w dniu 22 listopada 2000 r. Ustalenia sądów według pokrzywdzonego oparte zostały na dowodach pochodzących od fikcyjnego podmiotu gospodarczego i na pismach sygnowanych przez funkcjonariuszy pozwanej spółki. Ponadto fałszywy obraz rzeczywistości potwierdzali świadkowie w toku postępowania sądowego. Przykładem potwierdzania nieprawdy było według pokrzywdzonego podpisanie w dniu 13 kwietnia 2002 r. porozumienia pomiędzy Zrzeszeniem Właścicieli Mieszkań i Domów Jednorodzinnych a fikcyjnym podmiotem, jakim był Międzyresortowy Pracowniczy Zespół Budowy Domów Jednorodzinnych i Wielorodzinnych.

Za zgodność z oryginałem świadczy
MŁODSZY REFERENT
Prokuratury Rejonowej
Lublin-Południe w Lublinie

Ilona Szymańska

Według Grzegorza Koperskiego Sąd Okręgowy i Sąd Apelacyjny niezasadnie dały wiarę wystąpieniom ustnym pełnomocników i przedstawiciela zarządu pozwanej spółki, dopuszczając się tym samym uchybień przy rozpoznawaniu sprawy.

Stwierdzić należy jednak, że uchybienia te, jako mające związek z dokonywaną przez Sady oceną dowodów podlegać mogą wyłącznie kontroli instancyjnej.

Ponadto w ocenie pokrzywdzonego prezes pozwanej spółki Piotr Nowak przesłuchiwany w charakterze świadka w dniu 28 stycznia 2005 r. w toku postępowania cywilnego o sygn. IC 282/02 składał świadomie fałszywe zeznania przed Sądem Okręgowym w Siedlcach. Niezgodnie z prawdą zeznał bowiem, iż nie kontynuował on budowy mieszkania w cenie 2300 zł za metr kwadratowy ze zniżką 100 zł za metr, tytułem uwzględniania dotychczasowych uiszczonych przez niego wpłat. Zataił również przed Sądem okoliczność, że budynek nr 122, na który otrzymał on drugą lokalizację w 2000 r. został wybudowany. Jednocześnie Grzegorz Koperski dodał, że na sali sądowej nie padło pytanie o to czy budynek ten został wybudowany.

Dokonując analizy zebranego w toku śledztwa materiału dowodowego stwierdzić należy, że brak jest podstaw do przyjęcia, iż w przedmiotowej sprawie doszło do wypełniania znamion przestępstwa art. 286 § 1 kk w związku z art. 12 kk.

Zgodnie z art. 286 § 1 k.k., przestępstwo określone w tym przepisie popełnia ten, kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania.

Przestępstwo oszustwa jest przestępstwem umyślnym kierunkowym. Dla bytu tego występku konieczne jest wykazanie, że sprawca obejmował swym bezpośrednim i kierunkowym zamiarem nie tylko wprowadzenie w błąd i działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, lecz także, że w momencie działania mającego na celu uzyskanie świadczenia obejmował swym bezpośrednim i

Za zgodność z oryginałem świadczy
MŁODSZY REFERENT
Prokuratury Rejonowej
Lublin-Południe w Lublinie
Ilona Szymańska

kierunkowym zamiarem okoliczność, iż czyni to z niekorzyścią dla pokrzywdzonego.

Mając na uwadze poczynione w sprawie ustalenia stwierdzić należy, iż brak jest jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, iż Piotr Nowak lub inne osoby działające w imieniu Międzyresortowego Pracowniczego Zespołu Budowy Domów Jednorodzinnych i Wielorodzinnych z siedzibą w Wesołej – Starej Miłosnej zachowaniem swoim wyczerpały znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 kk. Brak jest bowiem jakichkolwiek dowodów, które świadczyłyby o tym, iż zawierając z Grzegorzem Koperskim umowę o wybudowanie lokalu mieszkalnego, a następnie prowadząc rozmowy dotyczące zmiany lokalizacji mieszkania przedstawiciele Zespołu celowo wprowadzili pokrzywdzonego w błąd, zamierzając doprowadzić go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje, iż w latach 1985-2002 istniały dwa podmioty o takiej samej nazwie: Międzyresortowy Pracowniczy Zespół Budowy Domów Jednorodzinnych i Wielorodzinnych, w tym jeden działający w formie spółki z o.o., które prowadziły działalność równolegle w tym samym celu: wybudowania domów jednorodzinnych i wielorodzinnych oraz przeniesienia ich własności na rzecz członków Zespołu. W trakcie zawierania porozumienia wstępnego z Grzegorzem Koperskim Międzyresortowy Pracowniczy Zespół Budowy Domów Jednorodzinnych i Wielorodzinnych reprezentowany był przez Wiesławę Świetliczną i Wojciecha Długoborskiego, którzy jednocześnie zasiadali we władzach spółki z o.o. Natomiast pokrzywdzony w dniu 3 grudnia 1986 r. zawarł umowę z Zespołem reprezentowanym przez Ewę Pijanowską i Mieczysławę Wójcicką. Osoby te nigdy nie były uprawnione do reprezentowania Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, ani nawet nie były pracownikami tej spółki. Wynika z tego, iż Grzegorz Koperski zawarł umowę z Międzyresortowym Pracowniczym Zespołem Budowy Domów Jednorodzinnych i Wielorodzinnych, a nie ze Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością o tej samej nazwie. Jednak zgodnie z § 3 umowy Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością przedmiotem działalności tej spółki było wybudowanie na terenie miasta Wesoła mieszkań na potrzeby członków Zespołu. W § 12 umowy spółki zawarto postanowienie, iż będzie ona kontynuować prace Zespołu i zrealizuje opracowaną przez Zespół

Za zgodność z oryginałem świadczy
MŁODSZY REFERENT
Prokuratury Rejonowej
Lublin-Południe w Lublinie
Ilona Szymańska

koncepcję budowy osiedla mieszkaniowego. Spółka korzystała również z uzyskanych przez Zespół planów realizacyjnych i w związku z nimi nabywała na swoje imię nieruchomości.

W 1989 r. Spółka z o.o. dokonała zmiany § 3 umowy spółki i postanowiła, iż przedmiotem jej działania będzie nabywanie gruntów oraz wybudowanie budynków mieszkalnych, a także przenoszenie własności zabudowanych i niezabudowanych nieruchomości na rzecz członków Zespołu oraz zbywanie ich na rzecz osób fizycznych.

Ponieważ Zespół będący spółką cywilną posiadał osobowości prawnej nie mógł nabywać nieruchomości, aktem notarialnym z dnia 6 maja 1985 r. zawiązano Międzyresortowy Pracowniczy Zespół Budowy Domów Jednorodzinnych i Wielorodzinnych w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

Jednakże wskazane przekształcenia nie miały wpływu na wykonanie zobowiązania wobec Grzegorza Koperskiego. Powodem niewykonania zobowiązania, polegającego na wybudowaniu dla pokrzywdzonego lokalu mieszkalnego w budynku wielorodzinnym były okoliczności, na które Zespół nie miał wpływu. Zobowiązanie z tytułu umowy miało być wykonane w latach 1988-1991, z możliwością przesunięcia terminu realizacji z przyczyn od Zespołu niezależnych. Tymczasem przed upływem terminu wskazanego w umowie zobowiązanie w ogóle nie mogło być wykonane, ponieważ w dniu 2 października 1990 r. Minister Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa uchylił decyzję z dnia 11 stycznia 1985 r. o ustaleniu miejsca i warunków realizacji inwestycji budowlanej oraz decyzję z dnia 28 stycznia 1987 r. o zatwierdzeniu planu realizacyjnego I etapu budownictwa mieszkaniowego Stara Miłosna w Wesołej. W nowym planie teren, gdzie miał powstać budynek, w którym miało być zlokalizowane mieszkanie Grzegorza Koperskiego nie został już przeznaczony na realizację budownictwa wielorodzinnego, tylko jednorodzinne. Mając na uwadze powyższe okoliczności nie sposób uznać, iż przedstawiciele Międzyresortowego Pracowniczego Zespołu Budowy Domów Jednorodzinnych i Wielorodzinnych, zawierając umowę, działali motywowani chęcią doprowadzenia pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, w celu uzyskania korzyści majątkowej.

Za zgodność z oryginałem świadczy
MŁODSZY REFERENT
Prokuratury Rejonowej
Lublin-Południe w Lublinie

Ilona Szymońska

Również późniejsze działania przedstawicieli Zespołu nie miały charakteru bezprawnego i nie wypełniły znamion przestępstwa z art. 286 § 1 kk. O uchyleniu decyzji lokalizacyjnych i planu realizacyjnego, jak również braku nowego planu szczegółowego osiedla powód był informowany przez Zespół w styczniu 1992 r. Fakt ten wynika między innymi z pisma kwestionowanego obecnie przez pokrzywdzonego, datowanego na dzień 23 stycznia 1992 r.

Podkreślić należy, iż sam Grzegorz Koperski w postępowaniu cywilnym sygn. akt I C 624/07 (k. 1597-1598) nie kwestionował tych okoliczności. Przesłuchiwany przed Sądem Okręgowym w Siedlcach w charakterze strony w dniu 27 maja 2008 r. pokrzywdzony zeznał, iż wiedział o uchyleniu decyzji o realizacji warunków lokalizacji osiedla budownictwa wielorodzinnego. Wskazał, iż został o tym poinformowany przez dział członkowski, a zebrania w tej sprawie odbywały się na terenie biura, gdzie byli zapraszani wszyscy zainteresowani i tam udzielano im szerszych informacji. Podał również, iż znał treść wyroku i uzasadnienia Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 czerwca 1991 r., którym oddalono skargi członków Zespołu na decyzję Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 2 października 1990 r., .

Zauważyć należy , że korespondencja dotycząca zmiany lokalizacji mieszkania była prowadzona między stronami do 1999 r. Jednakże nie doszło do ustalenia zmiany lokalizacji mieszkania, nie została zawarta nowa umowa i tym samym nie doszło do odnowienia zobowiązania między stronami. W dniu 23 marca 1999 r. Grzegorz Koperski zrezygnował z budowy i poinformował Zespół, iż odstępuje od budowy lokalu mieszkalnego, wskazując jednocześnie, iż jest zainteresowany dokonaniem cesji wkładu członkowskiego na rzecz osoby trzeciej.

Podnieść należy również , że wbrew twierdzeniu Grzegorza Koperskiego dowodem popełnienia przestępstwa na jego szkodę nie może być fakt , że Międzyresortowy Zespół Budowy Domów Jednorodzinnych i Wielorodzinnych nie był wpisany do rejestru działalności gospodarczej oraz , że nie posiadał numeru Regon . Zgodnie z informacją udzieloną przez Główny Urząd Statystyczny w dniu 18 sierpnia 1996r Międzyresortowemu Pracownicemu Zespołowi Budowy Domów Jednorodzinnych i Wielorodzinnych Zespół nie mógł posiadać numeru statystycznego oraz

Za zgodność z oryginałem świadczy
MŁODSZY REZERWENT
Prokuratury Rejonowej
Lublin-Południe w Lublinie
Ilona Szymańska

numeru REGON , gdyż zgodnie z obowiązującymi wówczas zasadami jednostki tego typu co Zespół nie podlegały rejestracji w systemie REGON . W systemie Regon rejestrowane były bowiem wyłącznie jednostki gospodarki uspołecznionej oraz zagraniczne przedsiębiorstwa drobnej wytwórczości będące podstawowymi jednostkami sprawozdawczymi w systemie centralnej statystyki państwowej . / k. 813 akt sprawy IC 624/07 Sądu Okręgowego w Siedlcach I Wydział Cywilny /.

Poza tym z poczynionych ustaleń wynika , że Zespół nie mógł być wpisany do rejestru działalności gospodarczej , gdyż nie dysponował wymagany w ówczesnych czasach pozwoleniem na prowadzenie działalności gospodarczej .

Mając na uwadze wszystkie opisane wyżej ustalenia stwierdzić należy, że brak jest podstaw do przyjęcia , że przedstawiciele Międzyresortowego Zespołu Budowy Domów Jednorodzinnych i Wielorodzinnych wprowadzili pokrzywdzonego w błąd co do faktu zgodnego z prawem funkcjonowania Zespołu oraz, że działali oni ze z góry powziętym zamiarem powiększenia majątku Zespołu kosztem majątku pokrzywdzonego. Tym samym wykluczona jest możliwość uznania , że na szkodę Grzegorza Koperskiego dokonano występku z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk .

Odnosząc się do czynu opisanego w pkt II części dyspozytywnej niniejszego postanowienia wskazać należy, iż w sprawie podrobienia dokumentu z dnia 23 stycznia 1992r prowadzone było już przez Prokuraturę Rejonową w Siedlcach postępowanie przygotowawcze o sygn. akt 1 Ds. 2282/10. Postanowieniem z dnia 13 stycznia 2011r postępowanie zostało umorzone wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa . Postanowienie to jest prawomocne.

W związku z tym postępowanie w części dotyczącej czynu z pkt II zasadnym jest umorzyć wobec tego , że postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone t.j. na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 kpk .

W zakresie dotyczącym czynu z pkt III mając na uwadze treść postanowienia z dnia 13 stycznia 2011r o umorzeniu postępowania przygotowawczego o sygn. 1 Ds. 2282/10 prowadzonego przez Prokuraturę

Za zgodność z oryginałem świadczy
MŁODZY REFERENT
Prokuratury Rejonowej
Lublin-Południe w Lublinie
Ilona Szłomańska

Rejonową w Siedlcach oraz inne ustalenia poczynione w sprawie 4 Ds. 3099 /10 stwierdzić należy, że brak jest podstaw do przyjęcia, że w toku cywilnych postępowań sądowych, zainicjowanych przez Grzegorza Koperskiego posłużono się podrobionym pismem Kierownika Działu Członkowskiego MPZBD J i W z siedzibą w Starej Miłosnej datowanym na dzień 23 stycznia 1992 r..

Zauważyć należy, co podnoszono już w niniejszym uzasadnieniu orzeczenia, że Grzegorz Koperski będąc przesłuchiwanym w postępowaniu cywilnym sygn. akt I C 624/07 (k. 1597-1598) w dniu 27 maja 2008 r. zeznał, iż wiedział o uchyleniu decyzji o realizacji warunków lokalizacji osiedla budownictwa wielorodzinnego, gdyż był o tym poinformowany przez dział członkowski, a zebrania w tej sprawie odbywały się na terenie biura, gdzie byli zapraszani wszyscy zainteresowani i tam udzielano im szerszych informacji. Powyższe uzasadnia zatem przyjęcie, że pismo z dnia 23 stycznia 1992 r., adresowane do mieszkańców bloku nr 218, będące pisemnym potwierdzeniem informacji przekazywanych ustnie zainteresowanym również zostało sporządzone. W świetle poczynionych ustaleń brak jest racjonalnego uzasadnienia podrobienia przedmiotowego dokumentu.

Fakt, że do teczki osobistej Grzegorza Koperskiego pismo zostało dołączone w formie kserokopii nie może stanowić wystarczającej podstawy do przyjęcia, że posłużono się podrobionym dokumentem.

Z tych względów śledztwo o czyn z pkt III zasadnym jest umorzyć wobec braku znamion czynu zabronionego t.j. na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 kpk.

Podnieść należy, że twierdzenia pokrzywdzonego dotyczące składania fałszywych zeznań przez Piotra Nowaka również nie znajdują odzwierciedlenia w zgromadzonym materiale dowodowym. Przestępstwo z art. 233 § 1 kk polega na podaniu fałszywej wiadomości lub zatajeniu wiadomości prawdziwej. Odpowiedzialność karna grozi za składanie fałszywych zeznań, które mają służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy. Przestępstwo to jest przestępstwem umyślnym, popełnionym, gdy sprawca miał zamiar zeznania nieprawdy lub zatajenia prawdy. W dniu 28 stycznia 2005 r. przesłuchiwany, jako świadek przez Sądem Okręgowym w

Za zgodność z oryginałem świadek.
MŁODSZY REFERENT
Prokuratury Rejonowej
Lublin-Południe w Lublinie
17
Ilona Szymańska

Siedlcach Piotr Nowak miał niezgodnie z prawdą zeznać, iż Grzegorz Koperski nie kontynuował budowy mieszkania w cenie 2300 za metr kwadratowy ze zniżką 100 zł za metr tytułem uwzględnienia dotychczasowych wpłat. Tymczasem bezspornym jest, iż między Grzegorzem Koperskim, a Zespołem w latach 1988-1999 prowadzona była korespondencja odnośnie zmiany lokalizacji mieszkania. W postępowaniu cywilnym Grzegorz Koperski zeznał, iż był informowany o takich możliwościach, jednak nie zdecydował się na zmianę lokalizacji mieszkania (k. 1597v – sygn. akt I C 624/07). Pismem z dnia 13 września 1994 r. wyraził jedynie ogólne zainteresowanie, dodając jednocześnie, iż zgłasza chęć sprzedania swojego udziału w Zespole zainteresowanym osobom trzecim (akta członkowskie). Jednakże nie ulega wątpliwości, że do zawarcia nowej umowy nie doszło. Pokrzywdzony nie kwestionował faktu, iż w grudniu 1998 r. otrzymał od Zespołu propozycję budowy lokalu mieszkalnego w dwóch lokalizacjach do wyboru. Jednakże nie zdecydował się on na skorzystanie z oferty. Fakt ten potwierdza jego pismo do Zespołu z dnia 26 marca 1999 r. Brak jest dowodów, które potwierdzałyby okoliczność, iż Grzegorz Koperski zawarł z Zespołem umowę o kontynuowaniu budowy mieszkania i które jednocześnie podważałyby zeznania złożone przez Piotra Nowaka w dniu 28 stycznia 2005 r. Pokrzywdzony wskazał również, iż Piotr Nowak zataił przed Sądem, że budynek nr 122 w 2000 r. został wybudowany. Jednocześnie sam przyznał, iż pytanie o to, czy budowa tego bloku została zakończona, na rozprawie nie padło. Tymczasem okoliczność ta nie była kluczowa dla rozstrzygnięcia sprawy rozpoznawanej w postępowaniu cywilnym wobec faktu nieprzystąpienia przez Grzegorza Koperskiego do inwestycji na budowie Centrum Pogodna i poinformowaniu o tej decyzji Zespołu pismem z dnia 26 marca 1999 r. Tym samym nie ma żadnych podstaw by uznać, iż Piotr Nowak zachowaniem swoim wyczerpał znamiona występkę z art. 233 § 1 kk.

Uwzględniając powyższe, śledztwo w przedmiotowej sprawie zasadnym jest umorzyć wobec braku znamion czynu zabronionego tj. na podstawie art. 17 § 1 pkt. 2 kpk.

Z tych względów postanowiono jak na wstępie.

PROKURATOR PROKURATURY REJONOWEJ

LUBLIN POŁUDNIE w Lublinie

Iwona Drzała

Za zgodność z oryginałem świadczy
MŁODSZY REFERENT
Prokuratury Rejonowej
Lublin-Południe w Lublinie

Ilona Szymańska

Pouczenie:

Stronom procesowym przysługuje prawo przejrzenia akt sprawy i złożenia zażalenia na powyższe postanowienie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy (art. 306 § 1 kpk, art. 325a kpk oraz 465 § 2 kpk). Sąd może utrzymywać w mocy zaskarżone postanowienie lub uchylić je i przekazać sprawę prokuratorowi celem wyjaśnienia wskazanych okoliczności bądź przeprowadzenia wskazanych czynności (art. 330 § 1 kpk). Jeżeli prokurator nadal nie znajdzie podstaw do wniesienia aktu oskarżenia wyda ponownie postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa – dochodzenia *) lub o jego umorzeniu. Pokrzywdzony, który wykorzystał uprawnienia przewidziane w art. 306 § 1 kpk może w takim przypadku wnieść akt oskarżenia do sądu w terminie miesiąca od daty doręczenia zawiadomienia o postanowieniu (art. 330 § 2 kpk, art. 55 § 1 kpk). Akt oskarżenia winien spełniać wymogi określone w art. 55 § 1 i 2 kpk. Inny pokrzywdzony tym samym czynem może aż do rozpoczęcia przewodu sądowego na rozprawie głównej przyłączyć się do postępowania (art. 55 § 3 kpk).

2. Na postanowienie co do dowodów rzeczowych zażalenie przysługuje stronom oraz osobie, od której odebrano przedmioty lub która zgłosiła do nich roszczenie (art. 323 § 2 kpk).

3. Zażalenie wnosi się za pośrednictwem prokuratora który wydał postanowienie. Termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od daty doręczenia odpisu postanowienia i jest zawity. Zażalenie wniesione po upływie tego terminu jest bezskuteczne (art. 122 § 1 i 2, art. 460 kpk).

Zarządzenie:

1. Stosownie do art. 100 § 2, 140, 306 § 1 i 325a*) kpk odpis postanowienia doręczyć:

1) podejrzanemu(ej) k**)

2) obrońcy podejrzanego(ej)*) k**)

3) pokrzywdzonemu (ej) k**) k. 1

4) pełnomocnikowi pokrzywdzonego(ej)*) k**)

i.....k**)

2. Przesłać nakaz zwolnienia do *).....k**)

3. O uchyleniu środka zapobiegawczegozawiadomić*)
(określić jego rodzaj)

.....k**)

4. Stosownie do art. 305 § 1 kpk zawiadomić podmiot składający zawiadomienie o przestępstwie, jeżeli nie jest pokrzywdzonym k**)

5. Po uprawomocnieniu się postanowienia:

- na zasadzie art. 21 § 1 kpk zawiadomić o umorzeniu śledztwa - dochodzenia*)

- zawiadomić o uchyleniu postanowienia o zabezpieczeniu

któremu przekazano to postanowienie do wykonania *)

.....
(data i podpis prokuratora)

*) niepotrzebne skreślić

**) wskazać nr karty w aktach sprawy, na której znajduje się imię i nazwisko oraz adres

PROKURATOR PROKURATURY REJONOWEJ

LUBLIN - POŁUDNIE w Lublinie

Iwona Drzała

Za zgodność z oryginałem świadczy
MŁODSZY REFERENT
Prokuratury Rejonowej
Lublin-Południe w Lublinie
Iłona Szymańska